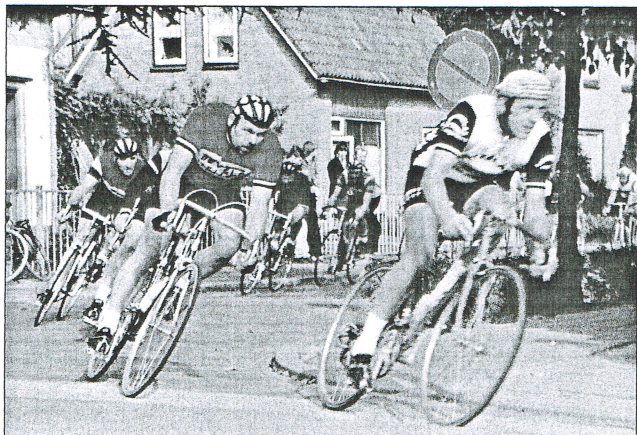

lingen en zonder krom stuur aan de start te komen. De jongste deelnemers maakten kans op mooie prijzen variërend van een prachtig fototoestel als eerste prijs tot twee pakjes sigaretten voor de vijfde renner. Voor de oudere groep waren er geldprijzen te verdienen te beginnen met twintig gulden voor de winnaar. Op zondag 11 juli 1954 werd de eerste officiële wielerronde in het dorp verreden onder auspiciën van de RKNWB. De plaatselijke voetbalvereniging RKMSV tekende voor de organisatie en deed in de plaatselijke krant de oproep om de honden en kippen van de baan en kleine kinderen thuis te houden. De wielerronde op de Heuvel kende vijf edities en kreeg Maan Laughs tweemaal op de erelijst.

De kermiskoers op de "Vélo"

Na een onderbreking van acht jaar werd er in 1966 toch weer een wielersportcomité gevormd om een plaatselijke wielerronde te organiseren. De baten waren bestemd voor carnavalsvereniging de Kieveloeët. Op het parkoers in het Hagelkruisveld kwamen er zo'n honderdvijftig NWB-licentiehouders in actie. De populariteit voor de wielersport groeide ook in het Peeldorp. Onder impuls van de eerste voorzitter Jac Simons vond op 4 oktober 1974 in het clublokaal de Ruif de oprichting plaats van TWC De Vélo. Besloten werd de vereniging aan te melden bij de NWB. De kenmerkende clubshirts in het rood-geel-zwart toonden een opmerkelijke gelijkenis met de legendarische Raleigh-tricots. Op dat moment waren er een drietal plaatselijke wielrenners actief. Peter Tijssen uit de Pastoor Schreursstraat was succesvol bij de KNWU en de negenjarige Geert-Jan Nijssen en diens vader Jan reden hun rondjes bij de "wilde" bond. Vooral vader Jan speelde een belangrijke rol in de ontwikkeling van de wielersport in zijn

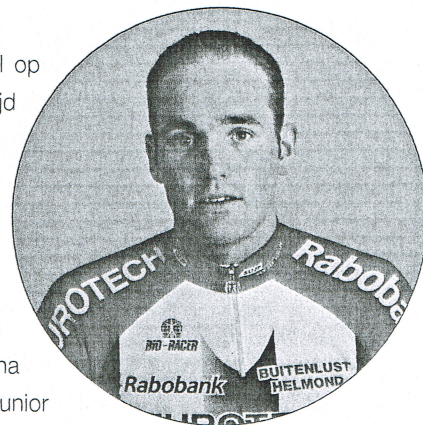

Jan Nijssen in tweede stelling

Patrick Claessens

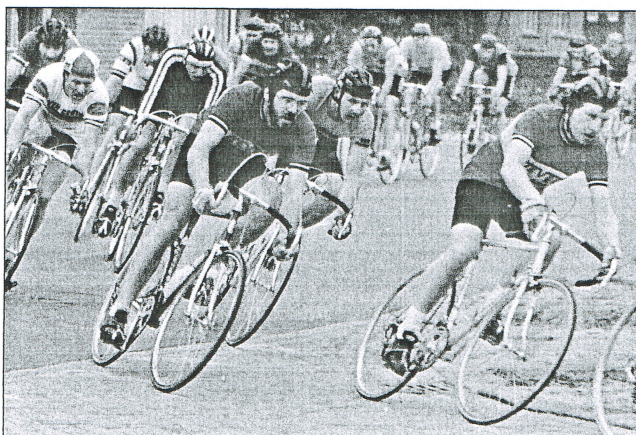
(1976)

Vanaf zijn vijfde levensjaar zat Patrick al op een klein BMX-fietsje. Op jonge leeftijd was hij in deze discipline al succesvol. De toen achtjarige Patrick nam in 1984 deel aan het EK fietscross in het Britse Birmingham. Tijdens het WK in de Expert-klasse in Japan veroverde hij de zilveren medaille. Als BMX-er nam hij eveneens deel aan het EK in Barcelona en het WK in Canada. Als tweedejaars junior volgde in 1994 de overstap naar het wegwielrennen. In deze categorie won hij zijn eerste koers in Wernhout. Patrick bleek in de criteriums over een sterk eindschot te beschikken. Hoewel hij als voormalig fietscrosser bijzonder handig was keek hij niet uit naar massasprints. De eerste overwinningen als eliterenner boekte Patrick in 1998 in het sponsorshirt van Axa in Hank en Drunen. In 1999 besloot Axa hem geen nieuw contract aan te bieden en prompt won Patrick in het shirt van zijn nieuwe team Giant in Den Haag de klassieke Ronde van Zuid-Holland. Ook in de Omloop van de Bommelerwaard eindigde hij als derde voorin. Op 18 oktober 1999 debuteerde Patrick (1976) als beroepsrenner in de Australische etappekoers Commonwealth Bank Classic. Bij de derde divisie profploeg Axa had hij een contract voor één jaar getekend. Omdat in 2000 samen met zijn ouders een wielersportzaak overgenomen werd in Liessel kwam het wielrennen op een lager pitje te staan. Op ander terrein zou Patrick zich bijna twee decennia later in de motorsport verdienstelijk maken als teammanager van het Carglass Honda GP MX Team.

dorp. Als mecaniciën was Jan actief bij diverse profploegen. (bij ADR ontving hij als dank van kopman Greg Lemond een fraai horloge), begeleidde hij jonge wielertalenten en verzorgde het materiaal van het grootste wielertalent dat Meijel ooit heeft voortgebracht, Sabrina Stultiëns.

De eerste organisatie van TWC De Vélo was de Kermismaandag. Het aantal licentiehouders in het dorp groeide gestaag met Theo Halder, Had Graat en Henk Beckers. De plaatselijke wielerronde stond een kwart eeuw

Tom Bakker en Chris Sniijders op kop van het peloton